

'La extraña pareja'

ARXIU / RICARD CUGAT

Els inicis del Teatre Nacional de Catalunya han estat conflictius. Josep Maria Flotats serà substituït per Domènec Reixach.

TONI PUNTÍ

Els sí, ells continuaran, continuaran barallant-se amb el "cullerot" i lligant amb les veïnes. La productora Focus pretén que *La extraña pareja* no abandoni durant el 1998 el piset del Teatre Borràs de Barcelona i continuï, els dies de descans, fent *bolos* per l'eix transversal, i més. Un rècord inqüestionable que ajuda a inflar les bones xifres de públic teatral de les últimes temporades. Els nostres Walter Matthau i Jack Lemmon particulars són l'únic segur d'un any en què bona part del brou teatral es courà fora dels escenaris.

L'Associació d'Actors i Directors de Catalunya enllesteix unes jornades de debat sobre la professió i les relacions teatre públic-teatre privat. Hi són convidats els sectors interessats. Més que batalles particulars per defensar cada paradeta, esperem una discussió rigorosa. La consellera de Joan Maria Pujals, que hi té molt a dir, especialment en relació al projecte del

Teatre Nacional de Catalunya (TNC), podria reconsiderar la decisió inicial de no participar-hi. Només amb consens poden arribar solucions de consens.

El gran tema és Flotats. El director (un títol que perdrà) i fundador (aquest irrefutable) del TNC ha acabat l'any a mata-degolla amb el conseller Pujals, després d'un seguit d'episodis tensos que encara no han abaixat el teló i sobre el seu futur professional tot són conjectures. Emprèndrà el vol amb l'èxit de la seva *Gavina*?

Domènec Reixach prendrà el relleu a principis d'estiu. Vol que el Nacional sigui un Romea més gran i amb més recursos. Atenció als clàssics, catalans i universals, i a les dramaturgies contemporànies, d'aquí i de fora. Vol conèixer com s'ho maneguen a Londres i Estocolm i fomentar que Suècia, Anglaterra o Connecticut coneguin quin teatre construïm. Més enllà de quotes, vol un espai viu i obert. El model Romea, que li ha funcionat, té dificultats afegides en una macroinfraestructura com el Nacional.

Mentrestant, la Generalitat estudia, com

La polèmica relació entre el teatre públic i el privat continuarà marcant el panorama teatral del 98. A l'epicentre del debat: el TNC i el futur de Flotats.

ja va fer amb el Poliorama, privatitzar el teatre del carrer de l'Hospital. Això significaria completar un mapa teatral barceloní amb el teatre públic a les perifèries (TNC, a les Glòries, i Ciutat del Teatre-Mercat de les Flors, nou Lliure i nou Institut del teatre, a Montjuïc), i, al centre, el teatre privat (Borràs, Tívoli, Poliorama, Club Capitol, Romea, Principal...).

Diuen que el Romea, no el vendran a qualsevol. Qui se'n faci càrrec haurà d'assumir la tradició i el compromís de la sala amb el teatre català. Sense que serveixi de precedent, el Romea encetarà l'any amb una coproducció entre el Centre Dramàtic de la Generalitat —que desapareixerà com a tal, integrat en el TNC— i Focus. Són les *Paraules encadenades* de Jordi Galceran, un dels autors de nova fornada, l'artífex de la delirant *Dakota*. A l'escenari, una parella de luxe, Jordi Boixaderas i Emma Vilarasau.

Focus també assaja una adaptació del *Misery* cinematogràfic amb Sergi Mateu i Amparo Moreno i farà pujar el detectiu Pepe Carvalho a l'escenari. L'altra productora privada potent, Tres X Tres, vol que els "pirates" de Dagoll Dagom continuïn batallant i estrena una nova versió del muntatge basc *El florido pensil*, en aquesta ocasió, amb actors catalans que reben, lògicament, les classes franquistes en la llengua imperial.

I el Lliure, per part seva, mentre fa obres a la nova seu, ja ha ajornat el projecte de Lluís Pasqual de dirigir un *Peer Gynt* amb alumnes de L'Institut. Sí que muntarà, en canvi, el Pierrot Lunaire, amb la companyia i l'orquestra treballant conjuntament, i ens regalarà el plaer d'escoltar Juan Echanove recitant Lorca, a la sala del carrer de Montseny.

També les alternatives seguiran una feina digna d'elogi. Les noves sales obertes el 1997 hauran de trobar el seu lloc. I a fora de Barcelona continuarà creixent una xarxa de teatres cada cop més ben dotats, i un circuit de *bolos*, en benefici de les companyies i el públic. Bonteatre!